

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5507/2021
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Александар Грујичић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ АДО Београд, ради накнаде штете, вредност предмета спора 3.240.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 931/21 од 22.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 931/21 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 420/18 од 15.12.2020. године одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу осигурања исплати износ од 3.240.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.09.2017. године па до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка, а захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен је.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 931/21 од 22.04.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Лозници. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима другостепене пресуде, неоснован је тужбени захтев тужиоца за накнаду штете настале наступањем осигураног случаја јер је штета настала пре него што је уговор о осигурању почео да производи правно дејство. Уговором парничних странака предвиђено је да почетак осигуравајућег покрића наступа по истеку 24 часа од дана када тужилац као уговарач осигурања уплати премију. Како је штета на тужиоцевом роду малина наступила пре него што је он уплатио прву рату премије осигурања по уговору и пре него што је почело дејство осигурања, нижестепени судови налазе да тужени не може бити одговоран за накнаду те штете јер његова обавеза по основу осигурања још увек није била настала.

Имајући у виду изнете разлоге на којима је заснована примена материјалног права у побијаној другостепеној пресуди, Врховни касациони суд је становишта да не постоји потреба за новим тумачењем овог правног питања. Одредбом члана 922. став 1. ЗОО предвиђено је да ако друкчије није уговорено, уговор о осигурању производи своје дејство почев од двадесет четвртог часа дана који је у полиси означен као дан почетка трајања осигурања, па све до свршетка последњег дана рока за које је осигурање уговорено. Наведена законска одредба је диспозитивне природе и уговорне стране могу саме предвидети почетак трајања осигурања, као и период осигурања. Уговор почиње да производи своје дејство од оног временског тренутка који предвиде саме уговорне стране, односно у складу са одредбом члана 922. став 1. ЗОО. Тог момента настаје обавеза за осигуравача да сноси ризик настанка осигураног случаја и да исплати накнаду уколико наступи осигурани случај. Уколико штета (осигурани случај) наступи пре почетка осигуравајућег периода, не постоји обавеза осигуравача да исплати накнаду из осигурања јер уговор о осигурању у моменту настанка штете још увек није почео да производи дејство. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе о наведеном правном питању које је у довољној мери расправљено како у судској пракси, тако и у ревизијским одлукама. Нису испуњени ни други услови предвиђени чланом 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужиоца, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиоца недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијеног дела пресуде у конкретном случају износи 3.240.000,00 динара, односно 27.457 евра. Како вредност предмета спора побијеног дела пресуде не прелази захтевани ревизијски цензус, ревизија тужиоца је недозвољена у смислу цитиране законске одредбе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одбацио је ревизију тужиоца као недозвољену, као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић